

Sygn. akt *XVII AmA 102/12*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Małgorzata Perdion-Kalicka</i>
Protokolant:	Maciej Gembarzewski

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) ***Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów***

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, z dnia 13 kwietnia 2012 r. NR (...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nieuiszczone w sprawie koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

Sygn. akt XVII AmA 102/12

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes UOKiK) decyzją z dnia 13.04.2012 r., (...) nałożył na „(...)Sp. z o.o. w W. karę pieniężną w wysokości 35.000 zł, co stanowi równowartość 7.924,30 euro za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ustawy z dnia 16.02.2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej: u.o.k i k.) w toku postępowania wyjaśniającego oraz obciążył (...) Sp. z o.o. w W. kosztami postępowania zobowiązując w/w do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie 40 zł.

W uzasadnieniu decyzji Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powołał się na treść art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w myśl którego przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Jak wskazał, pisma Prezesa Urzędu kierowane do przedsiębiorcy spełniały wymogi stawiane przez w/w przepis, albowiem w każdym z nich wskazywano zakres żądanych informacji, jak również pouczano przedsiębiorcę o konsekwencjach

nieudzielenia informacji, bądź udzielenia informacji nieprawdziwych albo wprowadzających w błąd, wskazując podstawę prawną żądania, co stanowiło wymóg ustawowy. Prezes UOKiK podniósł również, że pisma kierowane do przedsiębiorcy zostały mu prawidłowo doręczone, jednak nie udzielił on żądanych informacji. W związku z czym uzasadnione było nałożenie na w/w kary określonej w art. 106 ust. 2 pkt 2 wskazanej ustawy za naruszenie obowiązku natury procesowej. W zakresie wysokości kary pieniężnej, którą Prezes Urzędu wymierzył w kwocie 35.000 zł (7.924,30 euro), w decyzji uzasadniał, że odpowiada ona stopniowi zawinienia przedsiębiorcy. Wskazywał, że maksymalna wysokość kary wynosi 50.000.000 euro, natomiast w niniejszej sprawie ma przedsiębiorcę została nałożona kara stanowiąca 0,016 % kary maksymalnej, określona na podstawie art. 111 ustawy o o.k.i k. Pod uwagę przy wymierzaniu kary wzięto pod uwagę rodzaj naruszenia, jakiego dopuścił się przedsiębiorca- tj zignorował kierowane do niego wezwania i nie udzielił żądanych informacji. Prezes Urzędu wziął przy wymierzaniu kary pod uwagę również fakt, że przedsiębiorca wcześniej nie dopuścił się naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przy określeniu wysokości kary Prezes UOKiK kierował się przepisem art. 106 ust. 4 u.o.k.i k., gdzie w przypadku, gdy przedsiębiorca nie osiągnął przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, Prezes Urzędu może ustalić karę pieniężną w wysokości do dwustukrotności przeciętnego wynagrodzenia, które w sektorze przedsiębiorstw w 2011 r. wyniosło 3.604,68 zł. W konsekwencji Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę, który nie osiągnął przychodu, karę o równowartości około dziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, tj. 5 % kary jaką mógłby nałożyć na niego. Jak określił Prezes UOKiK nałożona kara jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i winna stanowić dla przedsiębiorcy dolegliwość dla spełnienia funkcji prewencyjnej i wychowawczej, by móc w przyszłości zapobiec naruszeniom przepisów wskazanej ustawy. Co zaś dotyczy się kosztów postępowania, Prezes UOKiK orzekł o obciążeniu (...) Sp. z o.o. w W. kosztami postępowania w wysokości 40 zł poniesionymi na wydatki związane z korespondencją.

Spółka (...) Sp. z o.o. w W. wniosła w dniu 14.05.2012 r. odwołanie od decyzji Prezesa UOKiK wnosząc o jej uchylenie w całości i umorzenie postępowania w sprawie nałożenia kary na spółkę.

Zaskarżonej decyzji odwołujący zarzucił naruszenie:

1. art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegające na nieuzasadnionym i arbitralnym przyjęciu, że przedłożone przez spółkę pod firmą (...) Sp. z o.o. w W. wzorce umów: sprzedaży, przedwstępnej zobowiązującej do ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz przeniesienia jego własności na kupującego, przedwstępnej zobowiązującej do ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz przeniesienia jego własności na kupującego po wybudowaniu wymagają potwierdzenia ich za zgodność z oryginałem, a bez takiego potwierdzenia nie stanowią dowodu z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
2. art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegające na błędnym przyjęciu, iż Spółka nie udzieliła informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, mimo że Spółka kilkakrotnie odpowiadała na wezwania Urzędu ujawniając wszystkie wymagane informacje;
3. art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegające na nałożeniu na spółkę nadmiernie wysokiej kary, niewspółmiernej do stopnia przewinienia Spółki.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż nieuzasadnione było żądanie Prezesa Urzędu potwierdzenia za zgodność z oryginałem ogólnych zarysów umów przekazanych przez Spółkę, albowiem posiadały jedynie „roboczy” charakter, stanowiły ogólny zarys umów (szablonów), będących następnie indywidualnie dostosowywane i podpisywane przez klientów. W związku z tym przedstawiane Prezesowi pisma nie odpowiadały pojęciu dokumentu w rozumieniu treści art. 245 k.p.c. Brak było na nich podpisu osoby, potwierdzającego złożone przez nią w dokumencie oświadczenie, jak i nie podlegały uwierzytelnieniu. Odwołujący zakwestionował stanowisko Prezesa, iż Spółka nie udzieliła niezbędnych informacji do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego. Wskazał, że Spółka wystosowała pismo do Prezesa Urzędu o bezzasadności poświadczenia ogólnych zarysów umów za zgodność z oryginałem. Zaprzeczył, że nie odpowiadał na wezwanie z dnia 7.12.2010 r., bowiem wystosowała pismo w dniu 15.12.2010 r. oraz z dnia 8.08.2011 r.,

gdzie jak wskazała wystosowała pismo do Prezesa w dniu 26 sierpnia 2011 r. wypełniając wezwanie z dnia 8.08.2011 r. Odwołujący wskazał ponadto na nadmierność nałożonej kary w wysokości 35.000 zł, jako niewspółmiernej do podejmowanych działań przez Spółkę. W jego ocenie nie odpowiada stopniowi, okresowi oraz okolicznościom naruszenia przepisów ustawy. W jego ocenie Spółka starała się wyczerpująco odpowiadać na wszystkie wezwania otrzymane z Urzędu i w miarę możliwości udzielać wszystkich wymaganych informacji, wyjaśniając przy tym przyczyny braku możliwości potwierdzenia za zgodność z oryginałem przekazanych ogólnych zarysów umów. Podniósł również, że w piśmie z dnia 27.05.2011 r. spółka nie była w stanie dostarczyć żądanych umów zawieranych z klientami dotyczących inwestycji budowy osiedla mieszkaniowego (...) w O. z przyczyn od niej niezależnych za które Spółka nie ponosi za nie odpowiedzialności, ponieważ znajdowały się one w samochodzie, który skradziono. Wysokość nałożonej kary jest w ocenie odwołującego nieadekwatna do zaangażowanej i aktywnej postawy Spółki.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o oddalenie odwołania w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany w odpowiedzi na odwołanie za bezsporne przyjął, że spółka (...) Sp. z o.o. w W. przedstawiła Prezesowi Urzędu w odpowiedzi na wezwanie w dniu 29.10.2010 r. ogólne zarysy umów: sprzedaży, przedwstępnej zobowiązującej do ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz przeniesienia jego własności na kupującego, przedwstępnej zobowiązującej do ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz przeniesienia jego własności na kupującego po wybudowaniu, którymi posługuje się w prowadzonej działalności. Jednakże przyjął, że nie stanowią one wzorców umów o jakich mowa w art. 384 k.c., a są jedynie propozycją postanowień umownych, zawierających klauzule opracowane przed zawarciem umowy. W ocenie Prezesa UOKiK dopiero ostateczna wersja umowy podpisana z konkretnym klientem stanowi źródło funkcjonującego w obrocie prawnym stosunku umownego. W związku z tym udostępnione przez Spółkę pisma nie stanowiły dokumentu w rozumieniu art. 245 k.c. W ocenie pozwanego zarzut błędnego ustalenia stanu faktycznego nie zasługuje na uwzględnienie. Pozwany zakwestionował, iż do Urzędu wpłynęło pismo spółki z dnia 25.12.2010 r., które powód dołączył do odwołania. Wskazał ponadto, iż do Urzędu nie wpłynęło również pismo Spółki z dnia 26.08.2011 r. dołączone do odwołania. W konsekwencji, Spółka nie dostarczyła żadnych dokumentów obrazujących postanowienia umowne, na podstawie których konsumenci prowadzą negocjacje w toku zawierania umów z powodem oraz nie dostarczono kopii zawartych umów.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym w sprawie jest, że w dniu 29.06.2010 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes UOKiK) wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań. (...) Sp. z o.o. w W. udzielając Prezesowi w piśmie z dnia 29.10.2010 r. wyjaśnień wskazywał, że nie stosuje wzorców umów a jedynie posługuje się wstępnym zarysem umowy. Wraz z wyjaśnieniami powód przesłał kserokopie nie zawierające żadnego podpisu następujących dokumentów: jeden projekt umowy sprzedaży, jeden projekt umowy przedwstępnej zobowiązującej do ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz przeniesienia jego własności na kupującego, dwa projekty umowy przedwstępnej zobowiązującej do ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz przeniesienia jego własności na kupującego po wybudowaniu

Okolicznością bezsporną jest, że w dniu 7.12.2010 r. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w K. wezwał (...) Sp. z o.o. w W. do ponownego przekazania dokumentów, które Spółka przesłała w załączeniu do pisma z dnia 29.10.2010 r. - z uprzednim ich potwierdzeniem za godność z oryginałem. Ponadto w wezwaniu Prezes UOKiK domagał się wskazania, od kiedy przesłane wzorce są stosowane tj. podania dat początkowych stosowania każdego z w/w projektów oddzielnie, jak również wskazania, przy prowadzeniu których inwestycji były stosowane poszczególne projekty. Na wykonanie zobowiązania urząd wyznaczył powodowi termin 7 dni od otrzymania wezwania. Urząd wskazał ponadto, że przy wcześniejszym piśmie przesłano tylko jedną umowę sprzedaży i jedną umowę stanowiącą faktycznie zawartą z konsumentami, choć Urząd zwracał się o przesłanie dwóch takich umów faktycznie zawartych z wykorzystaniem każdego ze stosowanych wzorców. W związku z powyższym Prezes UOKiK ponownie zobowiązał powoda do złożenia

dwóch umów faktycznie zawartych z konsumentami z wykorzystaniem każdego z w/w projektów umów. Prezes UOKiK pouczył w tym piśmie Spółkę o tym, co stanowi dokument w świetle art. 51 ust. 1 uokik. oraz o treści art. 106 ust. 2 pkt 2 i art. 108 ust. 1 w/w ustawy. (k. 5 akt administracyjnych)

Pismem z dnia 13.01.2011 r. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ponownie wezwał Spółkę do złożenia dokumentów w terminie 7 dni od doręczenia w/w wezwania, jak w piśmie z dnia 7.12.2010 r. Przedmiotowe wezwanie zostało prawidłowo doręczone w dniu 28.01.2011 r. (k. 6 – 7 akt administracyjnych)

Pomimo otrzymania wezwania Spółka nie przedstawiła żądanych informacji w wyznaczonym terminie, dlatego pismem z dnia 15.02.2011 r. Urząd ponownie wezwał Spółkę do złożenia w terminie 5 dni, wymienionych wyżej dokumentów wraz z pouczeniem o skutkach zaniechania (k. 8 akt administracyjnych)

W dniu 4.04.2011 r. Prezes UOKiK zwrócił się po raz kolejny do (...) Sp. z o.o. w W. do złożenia żądanych dokumentów w terminie 5 dni od otrzymania wezwania oraz pouczył, podobnie jak we wcześniejszych wezwaniach o skutkach zaniechania a dodatkowo wskazał, iż w przypadku braku odpowiedzi na niniejsze pismo zostanie wszczęte postępowanie o nałożenie kary. Pismo powyższe awizowano. Pismo w dniu 28.04.2011 r. powróciło z adnotacją „zwrot nie podjętego w terminie”. /k. 9 – 10 akt administracyjnych./

Tej samej treści pismo zostało wystosowane do (...) Sp. z o.o. w W. przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 20.05.2011 r. /k. 11 akt administracyjnych./

Dopiero pismem datowanym na 27.05.2011 r. Spółka w nawiązaniu do pisma z dnia 20.05.2011 r. poinformowała Urząd, iż przesłanie nadesłanych dokumentów nie jest możliwe ze względu na kradzież samochodu prokurenta P. B., w którym znajdowały się dokumenty Spółki. Wskazano również, że skradziona dokumentacja jest odtwarzana. W załączeniu przedstawiono kopię poświadczenia zgłoszenia kradzieży z włamaniem /k. 12 – 13 akt administracyjnych/.

Następnie pismem z dnia 28.06.2011 r. Prezes UOKiK ponownie zwrócił się do Spółki o potwierdzenie za zgodność z oryginałem nadesłanych do Urzędu kopii dokumentów oraz zobowiązał do nadesłania pełnego odpisu z KRS spółki obejmującego dane aktualne na dzień jego przesłania Urzędowi, pouczając jak poprzednio, zakreślając termin 7 dni na wykonanie wezwania. Przesyłkę doręczono adresatowi w dniu 12.07.2011 r. /k. 14 – 15 akt administracyjnych/

Wezwaniem z dnia 8.08.2011 r. Urząd zobowiązał Spółkę do udzielenia szczegółowych wyjaśnień, wskazując szczegółowo, o jakie wyjaśnienia i dokumenty chodzi, tj. m.in.: wymienienie danych adresowych wszystkich aktualnie prowadzonych przez Spółkę inwestycji deweloperskich, o podanie nazw dla umowy przedwstępnej zobowiązującej do ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz przeniesienia jego własności na kupującego, dotyczących nieruchomości zabudowanej oraz dwóch rodzajów umów przedwstępnych zobowiązujących do ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz przeniesienia jego własności na kupującego, dot. nieruchomości niezabudowanej, o opisanie faktycznych różnic przedmiotowych pomiędzy dostarczonymi projektami umów przedwstępnych dotyczących nieruchomości niezabudowanych, o wyjaśnienie, czy dostarczone pismem z dnia 29.10.2010 r. projekty umów przedwstępnych są jedynymi projektami umów przedwstępnych, które Spółka wykorzystuje przy prowadzeniu ocenianej działalności, dostarczenia ewentualnie innych projektów umów przedwstępnych, jeżeli Spółka takie wykorzystuje, o podanie dat (do każdego z dostarczonych projektów) od kiedy są one stosowane, jak również o podanie nazw inwestycji (wraz z określeniem ich lokalizacji), w których Spółka je wykorzystuje – w terminie 7 dni od otrzymania pisma. Urząd zobowiązał ponadto Spółkę o wyjaśnienie, czy także projekt umowy sprzedaży dołączony do pisma z dnia 29.10.2010 r. jest jedynym projektem umowy sprzedaży, który Spółka wykorzystuje poprowadzeniu ocenianej działalności, jeśli tak to Prezes UOKiK domagał się ich dostarczenia, z podaniem dat ich stosowania oraz nazwy inwestycji, w których Spółka je wykorzystuje. Po raz kolejny Urząd odniósł się do niepotwierdzonych za zgodność z oryginałem nadesłanych przez Spółkę dokumentów, wskazując przy tym na sposób uzupełnienia tego braku. UOKiK wskazywał również, że w przypadku niemożliwości odtworzenia dokumentów już dostarczonych, umocowany przedstawiciel Spółki może je osobiście potwierdzić za zgodność z oryginałem w biurze delegatury Urzędu. Zobowiązano ponadto powoda do dostarczenia ostatnich zawartych umów na dzień udzielenia odpowiedzi na powyższe pismo (...) w sprawach każdego z rodzaju umów. Zażądano również wyjaśnień w zakresie projektów umów przedwstępnych

zawierających postanowienie dotyczące wpłaty należności w systemie ratalnym tj. czy tylko w tym typie umowy umożliwiane jest ratalne wnoszenie opłat, czy też w przypadku innego rodzaju umów przedwstępnych konsumenci mogą zawierać umowy, w których ratalnie wnoszą opłaty i dostarczenie każdego z rodzajów umów przedwstępnych, które określają ratalne wnoszenie opłat. Zwrócono się do Spółki o udzielenie informacji odnośnie inwestycji w O., czy została zakończona i czy w sprawie wszystkich lokali zostały już zawarte umowy przedwstępne lub ostateczne umowy sprzedaży lokali, czy dysponują lokalami gotowymi do sprzedaży oraz czy dysponują w ofercie możliwością zawarcia umowy w sprawie niezabudowanej nieruchomości. Zobowiązano Spółkę również do określenia terminu zakończenia zawierania przedwstępnych umów w sprawie nieruchomości niezabudowanej w oparciu o dołączone do pisma z dnia 29.10.2010 r. projekty umów i określenie przewidywanego terminu zrealizowania wszystkich przedwstępnych umów zawartych w związku z przedmiotową inwestycją w O.. Urząd zażądał nadesłania pełnego odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego Spółki obejmujące dane aktualne na dzień jego przesłania do Urzędu oraz podania aktualnego adresu spółki ze względu na fakt, iż podawany adres do korespondencji nie wynika z treści KRS Spółki. Urząd ponownie pouczył o konsekwencjach wynikających z nieudzielenia żądanych informacji wskazując na treść art. 51 ust. 1, art. 106 ust. 2 pkt 2 i art. 108 ust. 1 uokik. Pismo zostało doręczone (...) Sp. z o.o. w W. w dniu 24.08.2011 r. /k. 16 – 18 akt administracyjnych/

Ze względu na brak odpowiedzi na pismo z dnia 8.08.2011 r. Urząd ponownie wezwał Spółkę 31.08.2011 r. jak w powyższym piśmie, wskazując dodatkowo, iż w przypadku braku odpowiedzi zostanie wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia kary. Jednocześnie Urząd określił Spółce ostateczny termin 5 dni na skutek braku odpowiedzi na pismo z dnia 8.08.2011 r. Wezwanie doręczone zostało 6.09.2011 r. /k. 19 – 21 akt administracyjnych/

Z Krajowego Rejestru Sądowego uzyskanego przez Prezesa UOKiK z urzędu wynika, że od dnia 18.01.2011 r. adresem spółki (...) Sp. z o.o. w W. posiadającej nr KRS (...), jest ul. (...) lok. (...) w W.. /k. 27 akt administracyjnych/.

W dniu 16.11.2011 r. Prezes UOKiK raz jeszcze zwrócił się do spółki (...) o określenie wartości całego osiągniętego przez Spółkę w 2010 r. przychodu ogółem w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz o udokumentowanie tej informacji rachunkiem zysków i strat oraz zeznaniem podatkowym CIT oraz dostarczenie pełnego odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS Spółki – celem przeprowadzenia postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu. /k. 32 akt administracyjnych/.

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w związku z prowadzonym postępowaniem wyjaśniającym mającym na celu dokonanie oceny treści umów zawieranych z konsumentami zwrócił się następnie do Naczelnika Urzędu Skarbowego w W. o podanie informacji dotyczących działalności (...) Sp. z o.o. w W., w szczególności podanie aktualnego adresu prowadzenia przez Spółkę działalności gospodarczej, którym dysponuje Urząd Skarbowy oraz o podanie osiągniętego przez Spółkę w 2010 r. przychodu, łącznej wartości osiągniętego przychodu w 2011 r. na podstawie miesięcznie składanych Urzędowi Skarbowemu dokumentów. /k. 35 akt administracyjnych /. Urząd Skarbowy w piśmie z dnia 2.02.2012 r. wskazał, iż w systemie informatycznym widnieje adres Spółki: (...), (...)-(...) W. oraz dołączono informacje zawierające tajemnicę skarbową. /k. 38 – 40 akt administracyjnych/.

W dniu 31.01.2012 r. UOKiK ponownie wezwał (...)Sp. z o.o. do udzielenie informacji i dokumentów w terminie 5 dni, jak w piśmie z 16.11.2011r /k. 37 akt administracyjnych/

W dniu 13.04.2012 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał decyzję Nr (...) będącą przedmiotem niniejszego postępowania.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, na podstawie dokumentów zgromadzonych w toku postępowania administracyjnego, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron oraz materiału dowodowego zgromadzonego w aktach przedmiotowej sprawy. Powyższe okoliczności nie były kwestionowane przez strony postępowania, wobec czego Sąd na podstawie art. 229 k.p.c. uznał je za udowodnione. Sąd natomiast nie dał wiary twierdzeniom powoda, że w wykonaniu wezwania Prezesa UOKiK przesłał na adres urzędu pisma z dnia 15.12.2010r oraz z 26.08.2011r zawierające żądane wyjaśnienia oraz dokumenty. Twierdzenia te zdaniem Sądu nie odpowiadają prawdzie, gdyż

po pierwsze do Prezesa UOKiK nie dotarły te pisma, a po wtóre doświadczenie życiowe pozwala przyjąć, że o ile powód takie pisma by złożył, to skutkiem dalszych wezwań zapewne poinformowałby o tym UOKiK już na wcześniejszym etapie postępowania a nie dopiero w odwołaniu od decyzji. Zdaniem Sądu każdy dbający o swoje interesy przedsiębiorca, w szczególności w sytuacji gdy istnieje zagrożenie nałożenia na niego kary finansowej, dokumentuje wykonanie obowiązku co najmniej dowodem wysłania pisma a w sytuacji gdy poweźmie wiedzę o niedotarciu korespondencji do adresata, bądź ją ponawia bądź reklamuje jej doręczenie u doręczyciela. Skoro powód takich aktów staranności nie podejmował, to logiczne jest, że pisma te zostały wytworzone dopiero na etapie składania odwołania od decyzji. Taka konkluzja jest jak najbardziej uzasadniona w świetle całokształtu okoliczności jakie zaistniały w sprawie niniejszej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że żądanie dostarczenia informacji i dokumentów jest czynnością procesową Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o charakterze władczym, podejmowaną w celu zgromadzenia materiału niezbędnego do wykonania zadań określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, zarówno tych o charakterze orzecznym, jak i pozaorzecznym (np. badań i analiz rynkowych). Przedsiębiorca wezwany do przedłożenia określonych informacji i dokumentów ma obowiązek przekazać je w pełnym zakresie i we wskazanym terminie.

Podstawę prawną uprawnień Prezesa UOKiK w tym zakresie stanowi art. 50 ust. 1 i 2 u.o.k.k. zgodnie z którym przedsiębiorcy są obowiązani do przekazania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu, przy czym żądanie to powinno zawierać wskazanie zakresu informacji, celu żądania, terminu udzielenia informacji, pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych czy wprowadzających w błąd. Jak z powyższego wynika przepis ten kreuje jednocześnie obowiązek przedsiębiorców skorelowany z uprawnieniami Prezesa do żądania informacji, wyjaśnień i dokumentów.

Przy czym w myśl art. 51 ust 1 uokik dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy.

Skutkiem niewykonania zobowiązania nałożonego na przedsiębiorcę w art. 50 jest sankcja przewidziana w art 106 ust 2 pkt 2 uokik. W myśl tego przepisu Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji. W przypadku gdy przedsiębiorca nie osiągnął przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, Prezes Urzędu może ustalić karę pieniężną w wysokości do dwustukrotności przeciętnego wynagrodzenia.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy uznać należy, iż kierowane do powodowej Spółki wezwania zawierały wszystkie przewidziane prawem elementy, które są niezbędne do przyjęcia, iż żądania określone w tych wezwaniach stwarzały po stronie podmiotu, do którego były skierowane prawny obowiązek udzielenia informacji. W szczególności wezwania jednoznacznie określały zakres informacji, cel żądania, termin, w którym Spółka ma udzielić informacji oraz pouczenie o sankcji w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Dodatkowo Urząd, wykazując ponadnormatywne starania wskazywał na sposób wykonania kierowanego przezeń wezwania, również wówczas, kiedy pozwany przekazał informację o niemożności dostarczenia oryginałów dokumentów w związku z ich kradzieżą z samochodu prokurenta Spółki. Pomimo tego powodowa Spółka nie wywiązała się z nałożonego na nią obowiązku poinformowania Prezesa UOKiK zgodnie z wymogami prawa.

Sąd nie podzielił stanowiska odwołującej się spółki, dotyczącego nieuzasadnionego i arbitralnego, w jej ocenie, przyjęcia przez Prezesa Urzędu, iż przedłożone przez (...) Sp. z o.o. w W. wzorce umów: sprzedaży, przedwstępnej

zobowiązującej do ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz przeniesienia jego własności na kupującego, przedwstępnej zobowiązującej do ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz przeniesienia jego własności na kupującego po wybudowaniu wymagają potwierdzenia ich za zgodność z oryginałem, a bez takiego potwierdzenia nie stanowią dowodu z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Niewątpliwie z literalnej wykładni przepisu art. 51 ust.1 powołanej wyżej ustawy, dowodem z dokumentu jest jedynie jego oryginał lub poświadczona kopia. Zgodzić się należy również, że dokumentem w ścisłym materialno prawnym znaczeniu tego słowa jest informacja zawarta na piśmie, zawierająca oświadczenie woli lub wiedzy osoby która ją wytworzyła i co do zasady dokumentem takim nie będzie wzorec umowy czy formularz jeszcze nie zawierający takiego oświadczenia. Niemniej jednak w odniesieniu do wzorców umów, których dotyczyło postępowanie wyjaśniające toczące się przed Prezesem UOKiK należało przyjąć, że wzorce są dokumentami w znaczeniu proceduralnoprawnym, tzn. są dokumentami, które pełnią rolę dowodową, chociaż nie zawierają oświadczenia woli. Wobec tego za prawidłowe należało uznać żądanie od podmiotu kreującego takie wzorce, złożenia pod wzorcem oświadczenia, wskazującego na zgodność przedłożonego formularza ze stosowanym w obrocie z konsumentami. Warto w tym miejscu wskazać, że w aktualnym stanie techniki ścisłe rozumienie dokument w znaczeniu jak wyżej nie jest już wystarczające, chociażby ze względu na istnienie dokumentów przesyłanych drogą elektroniczną, które jednak z racji braku podpisu elektronicznego dokumentami elektronicznymi w ścisłym znaczeniu nie są. Dlatego należy przyjąć, że dokumentem w szerokim znaczeniu jest każdy wytwór działalności człowieka zawierający pewną informację i do takich dokumentów odnosi się także przepis art. 51 ust 1 ukik. Właściwe było bowiem zastosowanie do wzorców, w drodze analogii (analogii iuris), zasady obowiązującej w stosunkach prawnych, że dla pewności obrotu prawnego i zapewnienia skuteczności działania organów państwa wszystkie dowody przedkładane w toku postępowania powinny być opatrzone oświadczeniem co do ich zgodności z prawdą, tj poświadczone za zgodność z oryginałem, co w odniesieniu do wzorców winno oznaczać opatrzenie ich podpisem osoby uprawnionej do reprezentacji spółki i jej oświadczeniem, że takiej treści wzorce były stosowane. Jeśli zaś powód twierdził, że nie stosował wzorców i takich nie posiada, to nie zwalniało go to od przedstawienia i poświadczania za zgodność takich propozycji na piśmie jakie przedstawiał klientom jako propozycja. Przy czym niewątpliwie jest, że w odniesieniu do umów zawieranych przez spółkę argumenty kwestionujące obowiązek potwierdzania ich za zgodność z oryginałem nie znajdują już jakiegokolwiek usprawiedliwienia.

Reasumując należy stwierdzić, że powód pomimo wzywania go kolejnymi pismami z dnia 7.12.2010 r., 13.01.2011 r., 15.02.2011 r., 4.04.2011 r., 20.05.2011 r., 28.06.2011 r., 8.08.2011 r. i 31.08.2011 r. do udzielenia żądanych informacji i dokumentów mających istotne znaczenie dla prowadzonego postępowania antymonopolowego - nie udzielił wymaganych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informacji do czego był zobowiązany w świetle obowiązujących norm prawnych. Nie uczynił tego również po wszczęciu przeciwko niemu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Nie może być natomiast usprawiedliwieniem dla zaniechania powoda okoliczność kradzieży samochodu prokurenta P. B., w którym znajdowały się dokumenty Spółki, gdyż po pierwsze kradzież nastąpiła już po upływie terminu, w którym spółka zobowiązana była wykonać wezwanie Prezesa UOKiK a więc i tak istniałyby podstawy prawne do nałożenia na nią kary a po wtóre dokumenty w dzisiejszym stanie techniki są przechowywane na elektronicznych nośnikach danych i ich odtworzenie nie nastęrcza większych trudności. Warto wszak zwrócić uwagę, że powód informował UOKiK, że dokumenty będą odtwarzane, jednak w dalszym toku postępowania tych odtworzonych dokumentów nie przedstawił ani też nie powoływał się na jakąkolwiek trudność z ich odtworzeniem. Należy dodatkowo w tym miejscu podkreślić, że sankcja za naruszenie obowiązku wynikającego z przepisu art. 50 ust. 2 uokik wystąpi również wówczas, gdy podmiot obowiązany nie uczyni zadość wezwaniu chociażby nieumyślnie.

W tym miejscu należy podnieść, iż Sąd podziela ugruntowany tak w doktrynie jak i orzecznictwie pogląd, iż sankcjonowane w przepisie art. 106 uokik nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa UOKiK należy interpretować szeroko. W związku z tym, nieudzieleniem informacji jest także nieudzielenie informacji w wyznaczonym terminie, który konsekwentnie UOKiK zakreślał Spółce na wykonanie kolejnych wezwań. Sąd aprobuje w tym zakresie pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7.04.2004 r., IIISK 31/04, gdzie Sąd ten stwierdził, iż pojęcie „udzielenie informacji” jest istotnym elementem konstrukcyjnym ustawowego obowiązku

przedsiębiorcy, a naruszenie wyznaczonego terminu stanowi przesłankę do nałożenia kary pieniężnej jako naruszenie obowiązku procesowego. Choć art. 101 ust 2 pkt 2 lit.b ustawy z dnia 15.12.2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2005 r., Nr 244, poz. 2080 ze zm.) - obecnie art.106 ust.2 pkt 2 u.o.k.k stanowi wyraźnie o nałożeniu kary pieniężnej w razie nieudzielenia informacji lub udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, nie mówiąc wprost o sankcjonowaniu karą pieniężną przekroczenia przez przedsiębiorcę terminu na udzielenie informacji, to oczywistym jest, że sformułowanie „nieudzielenie informacji” oznacza w kontekście celu tego przepisu, jego istotnego sensu normatywnego, zarówno nieudzielenie informacji w ogóle, jak i udzielenie informacji po wyznaczonym przez organ antymonopolowy terminie, zważywszy że przekazanie Prezesowi UOKiK stosownych informacji ma służyć sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego.

Powyższe ustalenia, wskazujące na niewykonanie obowiązku przez powoda, uprawniały zatem Prezesa UOKiK do nałożenia na powoda sankcji wynikającej z art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik a wysokość nałożonej kary pieniężnej odpowiadała zawinieniu spółki. Stwierdzić bowiem należy, iż Prezes UOKiK ustalając wysokość kary pieniężnej we właściwy sposób uwzględnił wszystkie wymagane w świetle art.106 ust.2 i art.111 u.o.k.k. kryteria.

Wymierzona kara jest bowiem adekwatna do stopnia zawinienia Spółki, która mimo wielokrotnych wezwań, nie przekazała w konsekwencji żądanych od niej informacji oraz nie wykonała nałożonego obowiązku w postaci uwierzytelnienia złożonych przez nią projektów umów. Mimo tego, że wezwania były sformułowane jednoznacznie i wyraźnie skierowane do Spółki, nie odpowiedziała ona na większość z tych wezwań, całkowicie je w ocenie Sądu ignorując i blokując możliwość zakończenia prowadzonego przez Prezesa UOKiK postępowania. Takie zachowanie traktować należy, jako lekceważenie organu antymonopolowego oraz wykonywanych przez niego w interesie publicznym zadań. Z drugiej zaś strony na Spółce, jako przedsiębiorcy o profesjonalnym charakterze (spółka kapitałowa posiadająca osobowość prawną) ciąży szczególny obowiązek wykonywania swoich zadań z najwyższą starannością.

Niezasadny jest zatem również zarzut naruszenia przez Urząd art. 111 cytowanej ustawy, jako kary nadmiernie wysokiej, niewspółmiernej do stopnia przewinienia Spółki. Zdaniem Sądu przy ustalaniu wysokości kary Prezes UOKiK prawidłowo uwzględnił stopień naruszenia interesu publicznoprawnego, naganność zachowania powódki, jak również fakt, iż podlegające ukaraniu zachowanie było pierwszym naruszeniem przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Wymierzona kara ma w szczególności spełnić cel zarówno prewencji ogólnej, stanowiąc przestrożę dla innych przedsiębiorców, jak i prewencji szczególnej, jako dostateczna dolegliwość dla powódki za działania niezgodne z prawem. Nałożona kara ma zdyscyplinować Spółkę, która swą postawą niewątpliwie utrudniała a w zasadzie uniemożliwiała prowadzenie postępowania, które było prowadzone przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w interesie publicznym. Niewątpliwie więc spółka naruszała interes publicznoprawny a jej zachowanie było naganne.

W ocenie Sądu rozmiar kary mieści w wytyczonych prawem granicach i został określony w jej najniższym przedziale.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 479^{31a} § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka